

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ.๒๕๒๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมนิยาม “กระบวนการพิจารณาอนุญาต” “ผู้เชี่ยวชาญ” “องค์กรผู้เชี่ยวชาญ” “หน่วยงานของรัฐ” “องค์กรเอกชน” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยามีอำนาจขึ้นบัญชีผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชนทั้งในและต่างประเทศ ทำหน้าที่ในการประเมินเอกสารทางวิชาการ การตรวจวิเคราะห์ การตรวจสถานประกอบการ หรือการตรวจสอบผลิตภัณฑ์อาหาร (เพิ่มมาตรา ๑๓/๑ ในหมวด ๑/๑)

(๓) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข โดยคำแนะนำของคณะกรรมการอาหารมีอำนาจประกาศกำหนดเกี่ยวกับการได้มาซึ่งผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชนทั้งในและต่างประเทศ อัตราค่าขึ้นบัญชีสูงสุดและค่าขึ้นบัญชีที่จะจัดเก็บจากผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งอัตราค่าใช้จ่ายสูงสุดและค่าใช้จ่ายที่จะจัดเก็บจากผู้ยื่นคำขอในกระบวนการพิจารณาอนุญาตผลิตภัณฑ์อาหาร (เพิ่มมาตรา ๑๓/๒ ในหมวด ๑/๑)

(๔) กำหนดให้คณะกรรมการอาหารมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณากำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการได้มาซึ่งผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชนทั้งในและต่างประเทศ อัตราค่าขึ้นบัญชีสูงสุดและค่าขึ้นบัญชีที่จะจัดเก็บจากผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งอัตราค่าใช้จ่ายสูงสุดและค่าใช้จ่ายที่จะจัดเก็บจากผู้ยื่นคำขอในกระบวนการพิจารณาอนุญาตผลิตภัณฑ์อาหาร (เพิ่มมาตรา ๑๓/๓ ในหมวด ๑/๑)

(๕) กำหนดให้ค่าขึ้นบัญชีและค่าใช้จ่ายที่จัดเก็บเป็นเงินของสำนักงานคณะกรรมการอาหารหรือหน่วยงานที่ได้รับมอบหมาย โดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน และจ่ายเพื่อวัตถุประสงค์ที่กำหนด (เพิ่มมาตรา ๑๓/๔ ในหมวด ๑/๑)

(๖) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรับและจ่ายเงิน (เพิ่มมาตรา ๑๓/๕ ในหมวด ๑/๑)

(๗) แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้รับอนุญาตผลิตเพื่อการส่งออกต้องรายงานข้อมูลเกี่ยวกับอาหารนั้นให้ผู้อนุญาตทราบ รวมทั้งจัดเก็บเอกสารหรือหลักฐานเกี่ยวกับข้อกำหนดของประเทศผู้ซื้อหรือผู้สั่งซื้อ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔)

(๘) แก้ไขเพิ่มเติมข้อความที่ห้ามโฆษณา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐)

(๙) แก้ไขเพิ่มเติมให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาต การออกใบอนุญาต และอายุของใบอนุญาตโฆษณาอาหาร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๑)

(๑๐) แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งทำลายหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดกับของกลางที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายตามที่เห็นสมควร โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการอาหารกำหนด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔)

(๑๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๐ และมาตรา ๗๑)

(๑๒) แก้ไขเพิ่มเติมให้เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบปรับผู้กระทำความผิดกรณีที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือมีโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๕)

(๑๓) แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียม (เพิ่มอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติตาม (๕)/๑)

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการให้ผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชนทั้งในและต่างประเทศทำหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร การผลิตเพื่อการส่งออก การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการโฆษณาอาหาร และการดำเนินการกับอาหารหรือภาชนะบรรจุที่พนักงานเจ้าหน้าที่ยึดหรืออายัดไว้ ตลอดจนอัตราค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้กลไกในการพิจารณาอนุญาตที่มีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้ประชาชนสามารถเข้าถึงและมีทางเลือกผลิตภัณฑ์อาหารที่มีคุณภาพ และหลากหลายมากขึ้น ทั้งยังเป็นการผลักดันให้เกิดการปฏิรูประบบการอนุญาตผลิตภัณฑ์อาหารและระบบการคุ้มครองผู้บริโภคที่มีประสิทธิภาพ และทันสมัย เพื่อรองรับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศและการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันทางธุรกิจ ผลิตภัณฑ์อาหารทั้งในระดับภูมิภาคอาเซียนและระดับการค้าโลก โดยมุ่งเน้นการสร้างนวัตกรรมผลิตภัณฑ์อาหารผ่านกระบวนการวิจัยและพัฒนาภายในประเทศอย่างยั่งยืน อันเป็นการปฏิรูประเบียบราชการเพื่อประโยชน์แก่ประชาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
อาหาร (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยอาหาร

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่ง
มาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้
ระบบการอนุญาตผลิตภัณฑ์อาหารและระบบการคุ้มครองผู้บริโภคที่มีประสิทธิภาพและทันสมัย อันจะเป็น
ประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของประเทศ และประชาชน ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติ
ไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ.๒๕๒๒

“กระบวนการพิจารณาอนุญาต” หมายความว่า การพิจารณาคำขอ การตรวจสอบ
ความถูกต้องของเอกสาร การประเมินเอกสารทางวิชาการ การตรวจวิเคราะห์ การตรวจสถานประกอบการ หรือการ
ตรวจสอบ เพื่อออกหนังสือรับรอง ใบอนุญาต ใบรับจดทะเบียน ใบจดทะเบียน ใบแจ้งรายละเอียด ใบรับแจ้งรายการ
ละเอียด ใบสำคัญการขึ้นทะเบียน หรือใบรับรองการประเมิน ตลอดจนการพิจารณาใดๆเกี่ยวกับอาหาร”

“ผู้เชี่ยวชาญ” หมายความว่า บุคคลธรรมดา ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ใน
สาขาวิชาซึ่งสามารถให้ความเห็นทางวิชาการ ที่ได้ขึ้นบัญชีเป็นผู้เชี่ยวชาญตามที่เลขาธิการคณะกรรมการอาหาร
และยาประกาศกำหนด เพื่อทำหน้าที่ในการประเมินเอกสารทางวิชาการด้านอาหาร เพื่อนำผลการประเมินมา
ประกอบกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร

“องค์กรผู้เชี่ยวชาญ” หมายความว่า นิติบุคคล หรือองค์กร หรือสภาวิชาชีพตาม
กฎหมายว่าด้วยการนั้น และให้รวมถึงหน่วยงานหรือองค์กรที่จัดตั้งโดยสภาวิชาชีพด้วย ซึ่งมีความรู้ ความ
เชี่ยวชาญในสาขาวิชาซึ่งสามารถให้ความเห็นทางวิชาการ ที่ได้ขึ้นบัญชีตามที่เลขาธิการคณะกรรมการอาหาร

และยาประกาศกำหนด เพื่อทำหน้าที่ในการประเมินเอกสารทางวิชาการด้านอาหาร เพื่อนำผลการประเมินมาประกอบกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ และหน่วยงานอื่นของรัฐ รวมทั้งสถาบันภายใต้มูลนิธิที่จัดตั้งโดยส่วนราชการ ที่ได้ขึ้นบัญชีตามที่เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาประกาศกำหนด เพื่อทำหน้าที่ในการประเมินเอกสารทางวิชาการด้านอาหาร เพื่อนำผลการประเมินมาประกอบกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร

“องค์กรเอกชน” หมายความว่า นิติบุคคลที่ไม่ใช่หน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งขึ้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ สถาบันการศึกษาเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถานอุดมศึกษาเอกชน ที่ได้ขึ้นบัญชีตามที่เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาประกาศกำหนด เพื่อทำหน้าที่ในการประเมินเอกสารทางวิชาการด้านอาหาร เพื่อนำผลการประเมินมาประกอบกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ.๒๕๒๒

“หมวด ๑/๑

กระบวนการพิจารณาอนุญาต

มาตรา ๑๓/๑ ในกระบวนการพิจารณาอนุญาต นอกจากเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา และเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่ได้รับมอบหมายให้ทำกิจการในอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทำหน้าที่ในการประเมินเอกสารทางวิชาการ การตรวจวิเคราะห์ การตรวจสถานประกอบการ หรือการตรวจสอบ ทั้งในกระบวนการพิจารณาอนุญาตของส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ทั้งนี้ บุคคล หน่วยงาน หรือองค์กรดังกล่าวต้องได้รับการขึ้นบัญชีจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

มาตรา ๑๓/๒ ให้รัฐมนตรี โดยคำแนะนำของคณะกรรมการ มีอำนาจประกาศกำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการได้มาซึ่งผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทั้งนี้ ในประกาศอย่างน้อยต้องกำหนดคุณสมบัติ มาตรฐาน และการดำเนินงานของบุคคล หน่วยงาน หรือองค์กรดังกล่าว

(๒) ค่าขึ้นบัญชีที่จะจัดเก็บจากผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทั้งนี้ ค่าขึ้นบัญชีที่จะจัดเก็บต้องไม่เกินอัตราค่าขึ้นบัญชีสูงสุด โดยอาจยกเว้นหลักเกณฑ์หรือค่าขึ้นบัญชีทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้

(๓) ค่าใช้จ่ายที่จะจัดเก็บจากผู้ยื่นคำขอในกระบวนการพิจารณาอนุญาต และอาจยกเว้นค่าใช้จ่ายทั้งหมดหรือบางส่วน ทั้งนี้ ค่าใช้จ่ายที่จะจัดเก็บต้องไม่เกินอัตราค่าใช้จ่ายสูงสุด

(๔) อัตราค่าขึ้นบัญชีสูงสุดที่จะจัดเก็บจากผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ

(๕) อัตราค่าใช้จ่ายสูงสุดที่จะจัดเก็บจากผู้ยื่นคำขอในกระบวนการพิจารณาอนุญาต

(๖) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในกระบวนการพิจารณาอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

อัตราค่าขึ้นบัญชีสูงสุดและอัตราค่าใช้จ่ายสูงสุดตาม (๔) และ (๕) เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้วให้ใช้บังคับได้

ประกาศที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการกำหนดตามวรรคหนึ่ง อาจให้มีการยกเว้นหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตาม (๑) ค่าขึ้นบัญชีตาม (๒) หรือค่าใช้จ่ายตาม (๓) ทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้

มาตรา ๑๓/๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาเรื่องตามมาตรา ๑๓/๒ โดยให้มีผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ผู้แทนจากสมาคมหรือมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้แทนผู้ประกอบการอาหารที่เกี่ยวข้องในเรื่องนั้นๆ เป็นอนุกรรมการและในคณะอนุกรรมการพิจารณาค่าขึ้นบัญชีและค่าใช้จ่ายให้มีผู้แทนกระทรวงการคลังเป็นอนุกรรมการเพิ่มขึ้นด้วย และให้นำความในมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓/๔ ค่าขึ้นบัญชีและค่าใช้จ่ายที่จัดเก็บตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นเงินของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาหรือหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ทำกิจการในอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาที่ได้จัดเก็บ แล้วแต่กรณี โดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินและให้จ่ายเพื่อวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นค่าตอบแทนบุคคล องค์กร หรือหน่วยงานตามมาตรา ๑๓/๑
- (๒) เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการที่เป็นประโยชน์สาธารณะ เพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคด้านอาหาร
- (๓) เป็นค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ เพื่อพัฒนาระบบงานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการพิจารณาอนุญาต และเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้
- (๔) ค่าใช้จ่ายอื่นที่เกี่ยวข้องและจำเป็นเกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๓/๕ การรับเงินตามมาตรา ๑๓/๒ และการจ่ายเงินตามมาตรา ๑๓/๔ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ.๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“**มาตรา ๒๔** เพื่อประโยชน์ในการส่งออก ผู้อนุญาตจะอนุญาตให้ผู้รับอนุญาตผลิตอาหารเพื่อส่งออกไปจำหน่ายนอกราชอาณาจักรได้โดยมีคุณภาพหรือมาตรฐาน การใช้วัตถุเจือปนอาหาร การใช้ภาชนะบรรจุ การแสดงฉลาก หรือรายละเอียดอื่น ๆ ตามมาตรฐานของต่างประเทศหรือมาตรฐานระหว่างประเทศ แล้วให้รายงานผู้อนุญาตทราบ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่เลขาธิการคณะกรรมการอาหารประกาศกำหนด

ผู้รับอนุญาตผลิตอาหารเพื่อส่งออกไปจำหน่ายนอกราชอาณาจักรต้องจัดเก็บเอกสารหรือหลักฐานเกี่ยวกับข้อกำหนดของประเทศผู้ซื้อ หรือผู้สั่งซื้อ เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ.๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“**มาตรา ๔๐** การโฆษณาอาหารต้องไม่ใช่ข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภคหรือข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม ทั้งนี้ ไม่ว่าข้อความดังกล่าวนั้นจะเป็นข้อความที่เกี่ยวข้องกับแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ปริมาณ หรือลักษณะของอาหาร

ข้อความดังต่อไปนี้ ถือว่าเป็นข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภคหรือเป็นข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม

- (๑) ข้อความที่เป็นความเท็จหรือเกินความจริง
- (๒) ข้อความที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับอาหาร ไม่ว่าจะกระทำโดยใช้หรืออ้างอิงรายงานทางวิชาการ สถิติ หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันไม่เป็นความจริงหรือเกินความจริงหรือไม่ก็ตาม
- (๓) ข้อความที่แสดงสรรพคุณอันทำให้เข้าใจว่าสามารถบำบัด บรรเทา รักษา หรือป้องกันโรคหรืออาการของโรค
- (๔) ข้อความที่ทำให้เข้าใจว่ามีสรรพคุณบำรุงงาม หรือเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์
- (๕) ข้อความที่เป็นการสนับสนุนโดยตรงหรือโดยอ้อมให้มีการกระทำผิดกฎหมาย หรือศีลธรรม หรือนำไปสู่ความเสื่อมเสียในวัฒนธรรมของชาติ
- (๖) ข้อความที่จะทำให้เกิดความแตกแยกหรือเสื่อมเสียความสามัคคีในหมู่ประชาชน
- (๗) ข้อความที่จะทำให้เกิดเข้าใจว่ามีวัตถุใดในอาหารหรือเป็นส่วนประกอบของอาหาร ซึ่งความจริงมีวัตถุหรือส่วนประกอบนั้นในอาหารไม่เท่าที่เข้าใจตามที่โฆษณา
- (๘) ข้อความที่อาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดหรือไม่เข้าใจลักษณะหรือวิธีการบริโภคอาหาร
- (๙) ข้อความที่เป็นการรับรองหรือยกย่องคุณประโยชน์ คุณภาพ หรือสรรพคุณของอาหารโดยบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข หรือผู้ที่อ้างหรือแสดงตนเป็นบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข
- (๑๐) ข้อความอย่างอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

ข้อความที่ใช้ในการโฆษณาที่บุคคลทั่วไปสามารถรู้ได้ว่าเป็นข้อความที่ไม่อาจเป็นความจริงได้โดยแน่แท้ ไม่เป็นข้อความที่ต้องห้ามในการโฆษณาตามวรรคสอง (๑)

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ.๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“**มาตรา ๔๑** ผู้ใดประสงค์จะโฆษณาคุณประโยชน์ คุณภาพ หรือสรรพคุณ ของอาหารทางวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ ทางฉายภาพ ภาพยนตร์ หรือทางหนังสือพิมพ์ หรือสิ่งพิมพ์อื่น หรือด้วยวิธีอื่นใด เพื่อประโยชน์ในทางการค้า ต้องนำเสียง ภาพ ภาพยนตร์ หรือข้อความที่จะโฆษณาดังกล่าวนั้น ให้ผู้อนุญาตตรวจพิจารณา ก่อน เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะโฆษณาได้

การขออนุญาต การออกใบอนุญาต และอายุใบอนุญาตโฆษณาอาหาร ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ผู้อนุญาตจะกำหนดเงื่อนไขเฉพาะในการโฆษณาและจำกัดการใช้สื่อโฆษณาไว้ด้วยก็ได้

ผู้ได้รับอนุญาตให้โฆษณาตามวรรคหนึ่ง ต้องโฆษณาตามรายละเอียดและเงื่อนไขที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น”

